

โบราณสถานหมายเลข 24 และ 25 (โลกนายพวง)

ชื่อแหล่ง : โบราณสถานหมายเลข 24 และ 25

ที่ตั้ง : หมู่ 5 บ้านสระโบสถ์ ตำบลคูบัว อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี

เส้นทางเข้าสู่แหล่ง :

สภาพภูมิศาสตร์และสิ่งแวดล้อม :

สภาพภูมิศาสตร์ : โบราณสถานหมายเลข 24 และ 25 อยู่ห่างจากลำห้วยจีนสี่ห้าไปทางทิศตะวันออกเฉียงทางประมาณ 30 เมตร และห่างจากคูเมืองทางด้านทิศตะวันออกเฉียงทางประมาณ 250 เมตร พื้นที่ตั้งโบราณสถานเป็นเนินดินสูงจากพื้นที่โดยรอบประมาณ 0.5-1.0 เมตร สภาพพื้นที่บริเวณโดยรอบทั่วไปเป็นที่ราบลุ่มเกิดจากการทับถมของตะกอนแม่น้ำ ปัจจุบันเป็นพื้นที่ทำการเกษตรกรรมทำนาและปลูกพืชสวนครัว บางส่วนถูกปล่อยทิ้งร้าง

ประวัติ : โบราณสถานหมายเลข 24 และ 25 หรือที่ชาวบ้านเรียกว่า “โลกของนายพวง” นี้ กรมศิลปากรดำเนินการขุดแต่งครั้งแรกเมื่อวันที่ 3-5 ธันวาคม พ.ศ.2504 โดยนายสมศักดิ์ รัตนกุล ภัณฑารักษ์ตรี แผนกพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติและโบราณสถานหัวเมือง กองโบราณคดี กรมศิลปากร เป็นผู้ควบคุมการขุดแต่ง ผลจากการขุดแต่งครั้งแรกทำให้สามารถศึกษารูปทรงของส่วนฐานโบราณสถานได้ โดยนายสมศักดิ์รัตนกุล ได้บันทึกรายละเอียดลักษณะของโบราณสถานทั้งสองแห่งไว้ดังนี้

โบราณสถานหมายเลข 24 ลักษณะเป็นฐานเจดีย์รูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส ขนาดความกว้างและความยาวด้านละ 10 เมตร ความสูง 1.80 เมตร ฐานก่ออิฐเป็นบัวขึ้นไป 5 ชั้น มีร่องรอยการก่ออิฐทำเป็นช่องซุ้มสี่เหลี่ยมรอบฐานโบราณสถานแต่ได้เสื่อมสภาพเสียหายหมด ในการขุดแต่งครั้งแรกนี้ไม่พบโบราณวัตถุแต่อย่างใด

โบราณสถานหมายเลข 25 ลักษณะเป็นฐานวิหารรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้ามีขนาดความยาว 29 เมตร ความกว้าง 15.30 เมตร และความสูง 1 เมตร ตัววิหารตั้งอยู่บนฐาน 2 ชั้น ก่ออิฐเหลี่ยมขึ้นไปอย่างธรรมดา ไม่พบร่องรอยของบันไดทางขึ้นสู่วิหารทางด้านทิศตะวันออกเฉียง

ในปี พ.ศ.2536-2537 นายประ โสคติ สังขนุกิจ ผู้อำนวยการกองโบราณคดี ได้กำหนดกรอบโครงการให้หน่วยศิลปากรที่ 2 สุพรรณบุรี ดำเนินการสำรวจเก็บข้อมูลเพื่อเตรียมการจัดทำแผนงานพัฒนาเมืองคูบัว โดยมีนายนิติ แสงวัฒน์ นักโบราณคดีประจำหน่วยศิลปากรที่ 2 สุพรรณบุรี เป็นหัวหน้าคณะทำงานเดิน

ทางเข้าสำรวจเก็บข้อมูลโบราณสถานเมืองคูบัว ซึ่งในครั้งนี้ได้สำรวจโบราณสถานหมายเลข 24 และ 25 ด้วย เพื่อจัดทำแผนที่แผนผังของเมืองคูบัว

ปี พ.ศ.2540 สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 1 ราชบุรี ดำเนินการรวบรวม ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเมืองคูบัวทั้งหมด สำหรับการประมวลจัดทำแผนแม่บทการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองคูบัว เพื่อเป็นแนวทางและแผนการดำเนินงานพัฒนาเมืองคูบัวจึงได้มอบหมายให้นายเคชา สูดสวาท และ นางสาวสุริยา สุวรรณนิมิตร นักโบราณคดี ฝ่ายวิชาการ สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ ๑ ราชบุรี สำรวจเก็บข้อมูลโบราณสถานหมายเลข 24 และ 25 เพิ่มเติม ซึ่งในการสำรวจครั้งนี้พบว่าพื้นที่ โดยรอบเนินโบราณสถานหมายเลข 24 และ 25 นั้น ถูกใช้เป็นฟาร์มเลี้ยงไก่ พื้นที่บริเวณด้านทิศตะวันตกและ ทิศเหนือของโบราณสถานถูกขุดออกเป็นสระน้ำขนาดใหญ่

เนินโบราณสถานหมายเลข 24 ตั้งอยู่ทางด้านใต้ของโบราณสถานหมายเลข 25 มีดินปกคลุมทั้ง เนิน ลักษณะเนินค่อนข้างกลมขนาดความกว้างตามแนวเหนือ-ใต้ 13 เมตร ความยาวตามแนวตะวันออก- ตะวันตก 14.9 เมตร และความสูงจากพื้นที่โดยรอบประมาณ 2.5 เมตร มีต้นไม้ขนาดเล็กขึ้นปกคลุมยอดเนิน พบก้อนอิฐขนาดใหญ่และเศษภาชนะดินเผากระจายอยู่บนผิวดิน

เนินโบราณสถานหมายเลข 25 มีดินปกคลุมทั้งเนิน ลักษณะเนินโบราณสถานค่อนข้างกลม ความ กว้างตามแนวตะวันออก-ตะวันตก 16.4 เมตร ความยาวตามแนวเหนือ-ใต้ 16.4 เมตร และความสูงจากพื้นที่ โดยรอบ 1.8 เมตร ทางด้านเหนือของเนินถูกทำลายโดยการไถป่าคถนนเข้ามายังเก่าแก่ สามารถสังเกตเห็น แนวเรียงอิฐของฐานเจดีย์บริเวณขอบถนนที่ถูกไถคดินออก กลางเนินพบร่องรอยของหลุมลึกลอบขุด นอกจากนี้ยังพบก้อนอิฐขนาดใหญ่และเศษภาชนะดินเผาตกอยู่บนผิวดิน

ต่อมาในปี พ.ศ.2545 สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 1 ราชบุรี ได้ดำเนิน โครงการขุดแต่งและบูรณะปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์โบราณสถานเมืองคูบัว (โบราณสถานหมายเลข 24 และ 25 ระยะที่ 1) มอบหมายให้นางสาวพวง วงษ์น้อย และนายเคชา สูดสวาท นักโบราณคดี ฝ่ายวิชาการ สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ ๑ ราชบุรี ทำการขุดค้นขุดแต่งโบราณสถานหมายเลข 24 และ 25 ซึ่งในโครงการนี้มีการออกแบบเพื่อการบูรณะโบราณสถานหมายเลข 24 และ 25 ด้วย

หลักฐานทางด้านโบราณคดี : การศึกษาลักษณะรูปแบบทางสถาปัตยกรรมของโบราณสถานหมายเลข 24 เมืองคูบัว เมื่อดำเนินการขุดแต่งแล้วเสร็จพบว่าโบราณสถานแห่งนี้เป็นซากสถาปัตยกรรมก่ออิฐสอดินฉาบปูน เหลือหลักฐานอยู่เพียงส่วนฐานซ้อนกัน 2 ชั้น มีแผนผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาดความกว้างด้านละ 10,10 เมตร ความสูง 1.85 เมตร รายละเอียดทางสถาปัตยกรรมขององค์เจดีย์ ประกอบด้วยฐานเจดีย์ชั้นล่างสุดเป็น

ชุดฐานบัวความสูงประมาณ 92 เซนติเมตร ประกอบด้วยฐานเจียง 2 ชั้น รองรับฐานบัวที่มีลักษณะคล้ายกับ กลิบบัวและถูกแก้วผสมกันจนเกิดเป็นลักษณะโค้งมน ซึ่งเรียกว่า “ ฐานบัวลัด ” เนื้อชั้นบัวลัดขึ้นไป เป็นท้องไม้ก่ออิฐขึ้นไปตรงๆ ไม่มีรายละเอียดชัดเจนเนื่องจากชำรุดหักพังลงมาทั้งหมด แต่จากข้อมูลเดิมในการขุดแต่งปี พ.ศ.2504กล่าวว่า ตรงส่วนนี้มีร่องรอยการก่ออิฐทำเป็นช่องซุ้มสี่เหลี่ยมรอบฐานโบราณสถาน แต่เสื่อมสภาพเสียหายหมด

ฐานเจดีย์ชั้นที่สองลดชั้นลงไปมีขนาดเล็กกว่าฐานเจดีย์ชั้นแรก ทำให้มีพื้นที่ว่างบนฐานเจดีย์ชั้นแรกด้านละ 1.40-1.60 เมตร ลักษณะของฐานเจดีย์ชั้นที่สองประกอบด้วย ฐานเจียง 2 ชั้นรองรับฐานบัวลัด ซึ่งเป็นแนวตรงไม่มีการยกเก็จที่กึ่งกลางด้านหรือมุม ถัดขึ้นไปส่วนบนขององค์เจดีย์มีสภาพชำรุดหักพังลงมาทั้งหมด ไม่สามารถระบุทรงได้ ตรงกึ่งกลางองค์เจดีย์มีหลุมขนาดใหญ่ที่เกิดจากการลักลอบขุดบริเวณกึ่งกลางด้านทางทิศตะวันออก ทิศตะวันตกและทิศเหนือ มีแท่นบูชาหรือแท่นประดิษฐานรูปเคารพรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาดความกว้างด้านละประมาณ 1.70 เมตร ก่ออิฐเชื่อมต่อกับส่วนฐานเจดีย์ชั้นแรก สภาพชำรุดมากพบเพียงแนวเรียงอิฐขึ้นไป 4 ก้อน ด้านบนพังทลาย จากหลักฐานที่พบมีลักษณะเป็นแท่นที่ก่ออิฐขึ้นไปตรงๆ

โบราณสถานหมายเลข 25 เมืองคูบัวหรือแนวกำแพงแก้วนี้ หลักฐานที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันประกอบด้วย แนวกำแพงแก้วด้านทิศใต้ แนวกำแพงแก้วด้านทิศตะวันออก และแนวกำแพงแก้วด้านทิศตะวันตก ลักษณะเป็นกำแพงที่มีผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าล้อมรอบศาสนสถานถึงก่อสร้างบางอย่าง ซึ่งในปัจจุบันไม่พบร่องรอยหลักฐาน เนื่องจากพื้นที่ด้านในกำแพงและแนวกำแพงทางด้านเหนือถูกทำลายจากการขุดตัดดินในบริเวณนั้นออกไปเป็นสระน้ำขนาดใหญ่ กำแพงแก้วนี้มีขนาดความยาวตามแนวตะวันออก-ตะวันตกประมาณ 15.50 เมตร ส่วนความยาวตามแนวเหนือ-ใต้เหลืออยู่เพียง 8.40 เมตร ผังกำแพงแก้วมีขนาดความหนา 2.10-2.53 เมตร เนื่องจากอิฐที่นำมาใช้ในการก่อสร้างนั้นมีขนาดแตกต่างกัน ระยะห่างระหว่างผนังกำแพงทางด้านทิศตะวันออกและผนังกำแพงทางด้านทิศตะวันตก 10.23 เมตร

การศึกษารูปแบบของกำแพงแก้วที่พบจากการขุดแต่งครั้งนี้ กล่าวโดยสรุปได้ว่าเทคนิคการก่อสร้างกำแพงแก้วนั้น มีการเตรียมพื้นที่ฐานรากโดยการนำเศษก้อนอิฐขนาดเล็กมาบดอัดปรับพื้นที่ให้เรียบแน่น จากนั้นจึงก่ออิฐขึ้นเป็นแนวกำแพงโดยใช้วิธีการสอดดิน รูปแบบการก่อสร้างแนวกำแพงจะมีการเรียงอิฐแนวระนาบด้านยาวสลับด้านสั้นก่อนหนึ่งแถว แถวที่สองก่ออิฐวางเหลื่อมออกมาทางด้านข้างความกว้างประมาณ ๕ เซนติเมตร ลักษณะคล้ายเป็นฐานกำแพงหนึ่งแถว จากนั้นจึงก่อแนวกำแพงขึ้นไปในแนวเดียวกันกับแถวแรกสุดซึ่งสันนิษฐานว่าน่าจะอยู่ใต้อาคารหรือวัดดิน ลักษณะการเรียงอิฐในแนวระนาบวางอิฐ

ด้านยาวสลับด้านสั้น (หัวอิฐ) ไปตลอด ส่วนในแนวตั้งการเรียงอิฐจะให้ด้านสั้นสลับกับด้านยาวเยื้องกัน ซึ่งขนาดความหนาของกำแพงแก้วในแต่ละด้านไม่เท่ากัน ทั้งนี้อาจจะสืบเนื่องมาจากขนาดของอิฐที่นำมาใช้แตกต่างกัน

หากมองจากด้านบนลงไปการก่อสร้างกำแพงแก้วใช้วิธีการเรียงอิฐตามแนวยาวสลับกับแนวขวางให้ขอบด้านหนึ่งเสมอกันลักษณะคล้ายตัวอักษรแอล (L) ส่วนอีกข้างก่อสร้างด้าน ระหว่างกลางแทรกด้วยอิฐจำนวน ๒ ก้อน จะทำให้ได้รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า การเรียงอิฐของกำแพงแก้วจะก่ออิฐเป็นซุกในลักษณะข้างต้นในแนวด้านนอกสุดของกำแพงทั้งสองด้าน ส่วนตรงกลางระหว่างซุกอิฐรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าจะเรียงอิฐตามแนวขวางอีกจำนวน ๓ ก้อน โดยจะใช้ระเบียบการเรียงอิฐนี้ที่บดเต็มตลอดทั้งแนวกำแพง

การกำหนดอายุสมัย : ทวารวดี

การประกาศขึ้นทะเบียน : ประกาศขึ้นทะเบียนและกำหนดเขตที่ดินโบราณสถานในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 122 ตอนพิเศษ 126 ง วันที่ 7 พฤศจิกายน 2548 พื้นที่โบราณสถานประมาณ 1 ไร่ 2 งาน 36ตารางวา

รูปแบบของแหล่งโบราณคดี : ศาสนสถานเนื่องในพุทธศาสนา

วันเวลาที่ปฏิบัติงาน :

ผู้ปฏิบัติงาน :

ที่มาของข้อมูล : กลุ่มวิชาการ โบราณคดี.สำนักงานศิลปากรที่ 1 ราชบุรี.รายงานเบื้องต้นการขุดแต่งโบราณสถานหมายเลข 24-25 เมืองคูบัว ต.คูบัว อ.เมือง จ.ราชบุรี ตามโครงการขุดแต่งและบูรณะปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์โบราณสถานเมืองคูบัว (โบราณสถานหมายเลข 24 และ 25 ระยะที่ 1) ปีงบประมาณ 2545

หน้า ๑๔
เล่ม ๑๒๒ ตอนพิเศษ ๑๒๖ ง ราชกิจจานุเบกษา ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

ประกาศกรมศิลปากร

เรื่อง ขึ้นทะเบียนและกำหนดเขตพื้นที่ดิน โบราณสถาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ อธิบดีกรมศิลปากรจึงประกาศขึ้นทะเบียนและกำหนดเขตที่ดินโบราณสถานหมายเลข ๒๔ และ ๒๕ เมืองคูบัว ตำบลคูบัว อำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี พื้นที่โบราณสถานประมาณ ๑ ไร่ ๒ งาน ๓๖ ตารางวา รายละเอียดดังปรากฏตามแผนผังแนบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

อารักษ์ ตั้งทิตกุล

อธิบดีกรมศิลปากร

ภาพประกอบ :

โบราณสถานหมายเลข ๒๔ และ ๒๕ เมืองคูบัว สภาพก่อนการขุดแต่งหลังจาก

โบราณสถานหมายเลข 24 เมืองคูบัว สภาพหลังจากการขุดแต่ง

โบราณสถานหมายเลข 25 เมืองคูบัว สภาพหลังจากการขุดแต่ง

สำนักศิลปากร